

Arrest

nr. 105 944 van 26 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 september 2012 met refertenummer REGUL X.

Gezien het arrest nr. 223.188 van 17 april 2013 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 91 067 van 8 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Ghorenagi VDC (Village Development Committee) in Bhojpur district (Nepal) en bezit u de Nepalese nationaliteit. U bent officieel gehuwd met Dhan-Kumar Bantawa (O.V. X). Uw echtgenoot is lid van Kirat Republican Workers Party (KRWP). Verder bent u niet op de hoogte van zijn politiek profiel, aangezien politiek u niet interesseert. In de nacht van 5.2.2065 (18 mei 2008) kwam een groep mannen bij u thuis langs. U meent dat deze mannen tot de Maobadi behoren. Op dat moment verbleven ook twee vrienden van uw man bij u thuis. De

mannen ontvoerden die nacht uw echtgenoot en zijn twee vrienden. Twee weken na de ontvoering van uw echtgenoot kwamen twee Maobadi bij u thuis en overhandigden u een brief. In de brief werd 2,5 miljoen Nepalese roepies gevraagd als losgeld voor uw echtgenoot. U kreeg twee weken om te betalen. U had dit bedrag echter niet. Een tijd later ontving u opnieuw een brief van de Maobadi waarin u ervan beschuldigd werd uw problemen met de Maobadi tegen de dorpelingen te hebben verteld. In de 4de maand van 2065 (juli/augustus 2008) verliet u uw dorp en trok u naar Bhaktapur city in Kathmandu. In Bhaktapur meldde u bij de politie de vermissing van uw echtgenoot. De politie verzocht u toen met aandrang hierover te zwijgen. Aangezien ook in Bhaktapur de Maobadi u naar geld bleven vragen, verhuisde u in 11de maand in 2065 (februari/maart 2009) naar Bhojpur. U kende er geen problemen. Op 2.11.2066 (1 februari 2010) nam u met uw kinderen in Nepal het vliegtuig naar Frankrijk. U weet niet met welke documenten u reisde aangezien een smokkelaar met u meereisde en telkens tijdens de douanecontroles deze documenten in uw plaats toonde. Op 3.11.2066 (1 februari 2010) kwam u in België aan en diezelfde dag diende u uw asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u uw Nepalese identiteitskaart voor.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot Dhan-Kumar Bantawa werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een vervalst Nepalees paspoort van Kathmandu naar Parijs gereisd te zijn (CGVS d.d. 7.3.2012, p. 15-16). U kon slechts weinig informatie verschaffen over de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. U bleek enkel op de hoogte van de voornaam die volgens u in dit paspoort stond vermeld. U wist niet welke familienaam u volgens dit paspoort droeg. U diende zowel de geboortedatum als de geboorteplaats schuldig te blijven. U stelde verder niet te weten of het door u gebruikte paspoort al dan niet een visum bevatte (CGVS d.d. 7.3.2012, p. 16). Gelet op de kans die bestaat om in internationale luchthavens door het luchthavenpersoneel aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in het algemeen.

Verder kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerd politiek profiel. U stelde in 2059 (2002-2003; CGVS d.d. 7.3.2012, p. 6 en p.13) lid geworden te zijn van KRWP waardoor u problemen kende met Maobadi die u uiteindelijk in drie kampen opsloten en u in de pers nadien valselijk beschuldigden van een aanval op de Nepalese vice-president (CGVS d.d. 7.3.2012, p.17). Uw partij zou in 2057 (2000/2001) opgericht zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de KRWP pas in 2007 werd opgericht. U stelt dat uw partij geen geweld gebruikt (CGVS d.d. 7.3.2012, p.11) en haar eisen steeds vreedzaam wereldkundig maakte (CGVS d.d.26.3.2012, p.4). Uw partij zou nooit publiekelijk dreigementen geuit hebben en voor zo ver u weet laat de KRWP zich niet in met afpersing of andere schadelijke praktijken (CGVS d.d. 26.3.2012, p.14). Informatie stelt dat uw partij zichzelf echter omschrijft als een gewapende ondergrondse groepering. De KRWP is een beruchte criminele groepering oa als gevolg van hun persconferentie in de 'Reporters Club' in Kathmandu op 27 augustus 2009 waarop zij alle aanwezigen met vuurwapens hebben bedreigd. U heeft echter slechts weet van twee persverklaringen: één waarin de nieuwe partijvoorzitter werd aangekondigd en één waarin uw partij haar 14 eisen formuleert (CGVS d.d. 26.3.2012, p.15). Geconfronteerd met 'Reporters Club' in Kathmandu, stelde u dit niet te kennen (CGVS d.d. 26.3.2012, p.15). U stelt verder dat uw partij steeds als 1 partij bestond en dat er geen afsplitsingen zijn gebeurd (CGVS d.d. 7.3.2012, p.17 en CGVS d.d. 26.3.2012, p.5). In 2009 en 2010 waren er volgens informatie echter afsplitsingen in uw partij.

Gelet op het feit dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw lidmaatschap tot de KRWP kan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die u zou gekend hebben als gevolg van dit lidmaatschap. Dat aan uw problemen niet het minste geloof kan gehecht worden blijkt bijkomend uit uw bewering van 5.2.2065 (18 mei 2008) tot 10.1.2067 (23 april 2010) in drie Maoïstische kampen opgesloten te zijn geweest. Zo verklaarde u achtereenvolgens in een kamp in Bakkshilla (Diktal district), in een kamp Gaeyghat (Udaypur district) en in een kamp in Chinamagal (Kathmandu)

opgesloten te zijn geweest. Uit informatie blijkt echter dat overeenkomstig het vredesakkoord van 21 november 2006 tussen de Nepalese regering en de Maobadi, de Maobadi zich in hun kampen (7 grote kampen met elk drie satelietskampen in de periferie ervan) terugtrokken. Deze kampen worden bewaakt door VN-blauwhelmen. De Maobadi hebben zich sinds het afsluiten van de vredesakkoorden bijzonder gedisciplineerd getoond. Uw bewering in de districten Diktel, Udaypur en Kathmandu in de periode 5.2.2005 (18 mei 2008) tot 10.1.2007 (23 april 2010) strookt niet met informatie waaruit blijkt dat de Maoïstenkampen zich sinds het afsluiten van het vredesakkoord bevinden in de districten Ilam, Sindhuli, Chitwan, Nawalparasi, Rolpa, Surket en Kailali.

Gelet op voorgaande kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet van die aard uw geloofwaardigheid te herstellen. Uw identiteit en die van uw gezinsleden staat niet ter discussie. Wat betreft de overige documenten dient opgemerkt te worden dat opdat documenten bewijskracht hebben zij ondersteund moeten worden door een geloofwaardig en coherent relaas wat in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie dat elk Nepalees document mits fraude verkregen kan worden. Het voorgelegde Belgische medische attest is nauwelijks leesbaar en werpt hoe dan ook geen ander licht op bovenstaande appreciatie."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staat niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot D.B. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt ter terechtzitting niet betwist.

Inzake haar echtgenoot wordt bij arrest nr. 105 943 van 26 juni 2013 als volgt gemotiveerd:

"Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat de verschillende motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het betwisten van slechts één onderdeel van slechts één van die motieven, namelijk de vaststelling dat verzoeker een foutieve oprichtingsdatum vermeldde van de partij waarvan hij beweerdelijk lid was. Verzoeker onderneemt geen enkele poging om de vele andere motieven waarop de bestreden beslissing steunt te weerleggen. Zo onderneemt verzoeker geen enkele poging om de vaststellingen aangaande zijn reisweg te ontcrachten, hoewel in de bestreden beslissing terecht vermeld wordt dat de vaststellingen dienaangaande in ernstige mate de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen. Het is de gecombineerde draagkracht van de verschillende motieven in de bestreden beslissing die ertoe leiden dat de commissaris-generaal in redelijkheid kon concluderen tot de ongeloofwaardigheid van het relaas. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 11 oktober 2012, volhardt zij in de middelen van het verzoekschrift en stelt zij dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

In de mate verzoekende partij poogt te overtuigen door te stellen dat de "KRWP" (gehoorverslag p. 6 Kirat Janabadi Workers Party of Kirat Republic Workers Party) niet werd opgericht in 2007 en zij daarvoor verwijst naar informatie toegevoegd aan het verzoekschrift, met name van de "International Crisis Group" p. 7, waarin wordt gesteld dat de "Kirat Workers Party, a decoy organisatie" werd opgericht in 2002, gaat zij voorbij aan het feit dat de "Kirat Workers Party" niet hetzelfde is als de "KRWP" zoals blijkt uit de toegevoegde informatie bij het verzoekschrift, die overigens dezelfde bron is van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit de gegevens van de voornoemde informatie, meer precies op p. 15, blijkt immers dat de "Kirat Janabadi Workers Party" opgericht werd in 2007 en zichzelf beschreef als een ondergrondse gewapende groep. De informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt is derhalve wel degelijk correct, in tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift. Verzoekende partij kan derhalve bezwaarlijk lid geweest zijn van de "KRWP" sinds 2002-2003 zodat ook aan de voorgelegde lidmaatschapskaart geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. De commissaris-generaal komt bovendien om verscheidene redenen tot het besluit dat verzoekende partij haar politiek profiel niet aannemelijk maakt, te weten omdat haar verklaringen niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo stelt verzoekende partij dat de partij geen geweld gebruikt en haar eisen steeds vreedzaam wereldkundig maakte. De partij "KRWP" zou nooit publiekelijk dreigementen geuit hebben en voor zo ver zij weet laat de KRWP zich niet in met afpersing of andere schadelijke praktijken. De informatie vervat in het administratief dossier, en dat verzoekende partij niet betwist, stelt echter dat de partij zichzelf omschrijft als een gewapende ondergrondse groepering. De "KRWP" is een beruchte criminele groepering o.a. als gevolg van hun persconferentie in de 'Reporters Club' in Kathmandu op 27 augustus 2009 waarop zij alle aanwezigen met vuurwapens hebben bedreigd. Verzoekende partij heeft echter slechts weet van twee persverklaringen: één waarin de nieuwe partijvoorzitter werd aangekondigd en één waarin de partij haar 14 eisen formuleert. Zij stelt verder dat haar partij steeds als 1 partij bestond en dat er geen afsplitsingen zijn gebeurd, terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en ook deze informatie wordt niet betwist, er afsplitsingen waren in de partij. Van verzoekende partij die beweert lid te zijn geweest van het centrale comité van de partij "KRWP" en daardoor problemen heeft gekend met de Mao Badi kan redelijkerwijs worden aangenomen dat zij weet wanneer de partij werd opgericht, en derhalve wanneer zij lid werd van de partij en hoe deze partij zichzelf beschrijft, wat in casu niet het geval is. De Raad is dan ook van oordeel dat geen geloof wordt gehecht aan het opgediste relaas van verzoekende partij.

Derhalve maakt verzoekende partij haar politiek profiel niet aannemelijk. Gezien niet het minste geloof kan worden gehecht aan het beweerd politiek profiel van verzoekende partij, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zij zou hebben gekend als gevolg van dit lidmaatschap tot de "KRWP". In de mate verzoekende partij haar onwetendheden verklaart door te wijzen op het feit dat zij toen opgesloten was in een Maoïstenkamp en zij van daaruit niet kon beschikken over informatie en ook niet op de hoogte was van de actualiteit in het algemeen, kan zij niet overtuigen, vermits zij ten onrechte

beweert lid te zijn geweest van het centrale comité van de partij sinds 2002-2003 en deze partij toen nog niet was opgericht. Verder wordt in de bestreden beslissing omstandig weergegeven dat de kennis van verzoekende partij omtrent de door haar gebruikte reisdocumenten ontoereikend is en bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten.

Verzoekende partij brengt geen elementen bij die deze vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.”

Bijgevolg toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijk zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nepal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. N. VERMANDER,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS